bağımsızlık ve demokrasi mücadelesinde, anti-emperyalist dayanışma ve birlik

İLERİCİ GENÇLİK

15 GÜNLÜK
SİYASİ
GENÇLİK
GAZETESİ
Fiyatı : 2 TL.
Sayı : 1

İLERİCİ GENÇLİK GÖREV BAŞINA

Üniversitelerin işlevi; toplumsal üretimin ve hizmetlerin çeşitli alanlarına kadrolar yetiştirmek.Elbette bu kadrolar iktidarı elinde tutan egemen sınıflara en iyi "hizmet" edecek bilgilerle donanmalı. Egemen sınıfların, bilgilenmeyi sadece teknik değil,*ideolojik* düzeyde de tutmak zorunluluğu buradan geliyor. Bu durum kapitalist dünyada olduğu kadar Türkiye içinde geçerlidir.

Üniversitelerde okuyan gençlik, genel sınıfsal yapısı bakımından küçük burjuva. Sosyal ve siyasal gelişmelerden etkilenmeye açık oluşu ve hareketli yapısı nedeniyle politikleşmeye elverişli. Etkili ve yaygın ideolojik, kitle haberleşme araçlarına sahip büyük burjuvazi, gençliğin politikleşmesini engellemek istiyor. Genç dimağlarda, "kimin için öğreniyorum, kime hizmet etmek üzere yetişiyorum." sorularının uyanmamasına çalışılıyor.

Öğrenci gençlik yurt ve dünya sorunlarıyla ilgilenmeli. Çünkü gerek öğrenimleri boyunca karşılaştıkları sorunlar, gerekse mezun oldukları zaman karşılaşacakları sorunlar, ülke sorunlarına sıkı sıkıya bağlı. Çözümleri de emekçi halkın sorunlarının çözümüyle birlikte olacak. Gençlik örgütleri bir gerçeği gözden kaçırmaksızın, *öncelikle*, gençliğin kendi sorunlarını ve akademik - demokratik taleplerini ele almak zorunda. Bu nedenle, gençliğe var olmayan "tarihi misyonlar" vererek, gençliği devrimci öncü güç görmek kesinlikle yanlıştır. Yakın geçmişimizde ortaya çıkan bu tavır, yalnız gençliğin birliğini bozmakla kalmadı, ülkemizdeki ilerici güçlerin eylem ve tavırları arasındaki zorunlu uyumluluğu zedeledi.

12 Mart'ı izleyen faşist dönemden sonra, gençlik, yaşanılan ve bedeli pahalıya ödenen deneyler ışığında maceracı ve "gündelik eylemci" eğilimlere itibar etmemeye başladı. İlerici gençlik hareketi için; öğrenci gençliğin en geniş anti faşist birliğini sağlama görevine, "Tek-tip Demokratik Üniversite" mücadelesine, daha sağlıklı bir yaklaşımın imkanları belinginleşti. Ne var ki, bu gelişim çeşitli tertiplerle, faşist saldırılarla ve provokasyonlarla durdurulmak isteniyor.

Bugün üniversitelerde, "karşıt görüşlü iki grubun çatışması" değil, büyük öğrenci kitlesi içinde küçük bir grubun ilerici gençliğe *saldırısı var*. İktidar olma olanaklarını son kertesine kadar kullanıp, dışardan ve içerden teşvik ve himaye gören Hitler özenticisi zorbaları kullananların hedefleri, sadece ilerici gençlik hareketinin sağlıklı gelişimini durdurmak değil, bununla birlikte, ülke çapında faşist tırmanışı hızlandırmak, bu tırmanışa gerekçeler hazırlamak.

Şiddetini her geçen gün daha da artıran faşist saldırılar, fakülte ve yurt işgalleri, öğrenci gençliğin can güvenliğini daha çok tehdit etmekte. Öğrenim özgürlüğü ortadan kaldırılmakta. Öldürme ve yaralamayla sonuçlanan saldırıların günlük olaylar haline gelmesi, devrimci gençleri "nefsi müdafaa" durumuna sokuyor. Bir yandan da öğrencilerin sınıfsal yapıları bakımından heyecan unsuru taşıyan etkilenmelere çok açık olması, maceracı eğilimleri canlandırıyor. Deneyler bu eğilimlerin ne kadar zararlı ve iflasa mahkum olduğunu gösterdi.

Oyun çok açık oynanıyor. Tıpkı 1971 öncesinde olduğu gibi. Gerekçesi ne olursa olsun öğrenim gençliğinin içindeki "sol" grupların silahlanması isteniyor. Olaylar hızlanacak, ölüm ve yaralamalar çoğalacak, kamuoyu tedirgin edilecek, "kızıl tehlike" edebiyatına "somut" gerekçeler bulunmuş olacak. Büyük "kızıl tehlike", faşist tırmanışı haklı gösterecek (!).

Gençliğin silahlanması burjuvazinin isteğidir. Çünkü bugünkü hiç bir silahlanma burjuvaziye zarar verebilecek boyutlara ulaşamaz, aksine burjuvazi böylesine bir silahlanmayı kontrol edebilir. İlerici gençlik hareketi bu eğilimi reddederek burjuvazinin isteğine alet olmamalıdır. "Her ne pahasına eylem" ilerici gençliğin anti - faşist mücadele sloganı değildir. Bu ancak, kapitalizmin yıkıma ittiği ara sınıfların sorumsuz ve bunalım teorisi olan goşizmin, maceracılığın slogani olabilir. Kararlı ve inançlı kişiler "gündelik eylem" den yana olamazlar. Çünkü demokratik mücadele bir süreçtir. Bu süreç içerisinde kazanılan her mevzi, atılan her adım, yeni mücadele hedeflerinin sıçrama tahtası olmalıdır. Kazanılan her mevzi kıskançlıkla korunmalıdır. İlerici gençlik sonucu belli olmayan mücadele yöntemleri ile değil, sonuç alacak ve her geçen gün kendini güçlendirecek yöntemlerle mücadele etmelidir.

Amaç bir avuç faşist zorbayı öğrenim gençliği içinde tecrit etmek, yalnızlaştırmak olmalıdır. Oyunu kamuoyu önünde boşa çıkarmak, sergilemek gerek. Hitler özenticileri, üniversite idaresi ve devletin kolluk kuvvetleriyle baş başa bırakılmalı; böylece idare ve iktidarın zorbalara karşı tavırları kamuoyuna gösterilmelidir. Mücadele burjuvazinin istediği biçim, yer ve zaman da yapılmaz. Mücadeleyi daha yığınsal kılmak, daha ileri götürmek, ama silahlı vuruşma alanından geri çekilmek zorunluluğu vardır

Açıktır ki, düzenli geri çekilmesini bilmek eldeki mevzileri korumak, ilerdeki mücadelenin başarılarının ön şartıdır. Geri çekilmek yenilgi değildir. Ama gerektiğinde geri çekilmemek, "her ne pahasına eylem" demek, sonunda "ricat" a yol açar. Ricat yenilgidir. Bu gerçeği ilerici gençlik hareketi yakın geçmişte yaşadı.

Faşist zorbalar karşısında, öğrenci kitlesinin en geniş birliği kurulabilir ve kurulmalıdır. Üniversitelerde, yurtlarda, can ve mal güvenliği kalmamıştır. Öğrenim özgürlüğü ortadan kalkmıştır. Bu durum okumak isteyen gençten ülke sorunlarıyla ilgilenen gence kadar, faşistlerin işgalindeki yurtlarda barındırılmayan gence kadar, özetle, bir avuç faşist zorba dışındaki tüm öğrenci gençliği tedirgin etmekte kaygulandırmaktadır.

Bu gerçek, bize üniversitelerde, yurtlarda, normal öğrenim ve yaşama hedefinde gençliğin birleştirilmesinin gerekliliğini gösterir. İlerici gençlik hareketi böylesine ortak bir sorundan kalkarak, gençliğin anti - faşist birliğini sağlamalıdır. Anti - faşist mücadelede en önemli güç kitlelerdir. Faşizme karşı en etkili mücadele kitlelerin ortak ve politik hareketidir.

Her türlü faşist baskı ve saldırıları önlemek için,

Faşist tırmanışı engellemek için,

Tüm Gençliğin ANTİ-FAŞİST birliğini gerçekleştirmek yolunda,

İlerici gençlik görev başında...

HALİL PELİTÖZÜ VE CEZMİ YILMAZ'IN KATİLLERİNİ BULACAĞIZ!

İki Sosyalist genç daha vuruldu.

İnsanların mutluluğundan başka ülküsü olmayan iki arkadaşımızı daha öldürdüler.

Galatasaray Mühendislik Fakültesi Kimya Bölümü son sınıf öğrencisi Cezmi Yılmaz ve yine aynı okulda öğrenci arkadaşı, Tekel işçisi Halil Pelitözü 1 Aralık günü fakülte önünde alçakça bir cinayete kurban gittiler.

Cinayet önceden planlanmıştır. Her ikisi de Türkiye İşçi Partisi Kadıköy ilçesi üyeleri olan gençlere hiçbir görünür bahane olmaksızın ateş açıldı.

Cinayetin tam bir pusu niteliğinde olması, olayın sıradan bir komando saldırısı olmadığını ve katillerin tesadüfe yer bıkarmadığını gösteriyor. Olay egemen güçlerin karanlık amaçlarının bir uzantısı,tertiplerin vardığı bir tepe noktasıdır.

Sosyalistler arkadaşlarının anılarını hiç bir zaman unutmayacaklar ve katillerin bulunmasını "tesadüflere" bırakmayacaklardır. Tetik çeken kanlı eller ergeç kırılacaktır. Cinayetlerin tertipçileri maşalarıyla birlikte hesap vereceklerdir.

"İLERİCİ GENÇLİK" MÜCADELE YOLUNDA !

Çağımızın temel niteliği, kapitalizmden sosyalizme geçiştir. Bu süreçte emperyalizm, dünya sosyalist sistemi, kapitalist ülkelerdeki işçi sınıfı mücadelesi ve ulusal kurtuluş savaşları karşısında sürekli gerilemekte, etkisini yitirmektedir.

Uluslararası düzeyde, her geçen gün yeni bir mevzi kazanan ve adım adım ilerleyen bağımsızlık, demokrasi, barış ve sosyalizm mücadelesinin bir parçası olan Türkiye'deki mücadele, dünyanın dört bir yanında olduğu gibi baskı ile, hapisle, ölümle ve saldırılarla durdurulmak isteniyor.

Büyük burjuvazi, emperyalizm, kapitalizme ve faşizme karşı verilen mücadeleyi kitlelerden soyutlamaya, halkın bilinçlenmesini önlemeye çabalıyor. Büyük burjuvazinin elinde etkili ideolojik araçlar, kitle haberleşme araçları var. Büyük basın tröstleri, basın ve yayın tekelleri, iktidar olarak denetim altında tuttukları yayın şebekeleri, hep bu amaçla kullanılıyor.

Kasıtlı yayınlarla, yanlış haberlerle kamu uyutulmak, şartlandırılmak isteniyor. Bu araçlarla, gençliğin sınıfsal yapısındaki farklılıklardan ve özelliklerden, psikolojik durumlardan hareketle gençliğin birliğini bozmak ve mücadele hedeflerini saptırmak gayreti içindeler. Öğrenim gençliğini, işçi ve emekçi gençlikten soyutlama gayreti içindeler. Kapitalizmin zorunlu bunalımlarını işçi ve emekçi sınıfların kapitalizme karşı mücadelesinin gençlik üzerinde sivasal, sosyal ve ideolojik yansıması çok doğal.

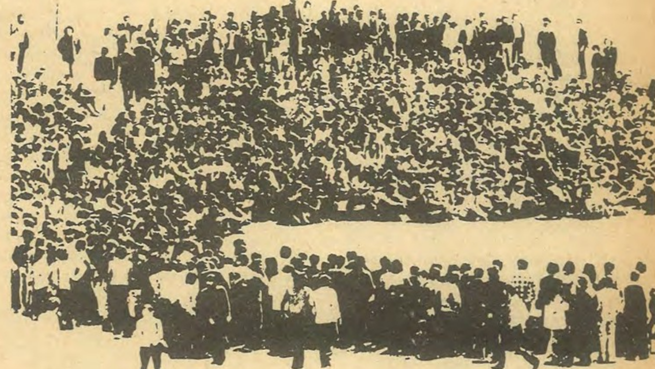
Büyük burjuvazi gençliği kendi batağına çekmek ve ülke sorunlarıyla ilgilenmesini önlemek için ya bohem anlayışını yaymaya çalışıyor, ya da hippilik ve benzeri bunalımlara itiyor. Maceracılık ve goşizm gibi politik görünümlü hareketleri teşvik ediyor. Böylece gençliği yurt ve dünya sorunlarından uzak tutmak, bunu yapamazsa goşist akımları körüklemek gençliği "sol" gruplara bölerek okul duvarları içine hapsetmek, onu toplumdaki, dünyadaki ilerici güçlerin gerekli uyum ve eylem birliğinden koparmak amacında.

İlerici gençlik hareketi, uluslararası düzeyde, bağımsızlık ve demokrasi mücadelesinde anti-emperyalist dayanışma ve birliği sağlamak; ulusal düzeyde, gençliğin anti-faşist birliğini sağlayarak birleşik kitle hareketini organize etmek göreviyle karşı karşıyadır. Bu görevin bilincinde olan "İlerici Gençlik" yola çıkarken, bu anlayışla yayınlanan dergi olmadığını ve geçmişte bu amaçla yapılmış çalışmalar olduğunu bilmektedir.

Gençlik üzerindeki burjuva ideolojisinin etkinliğini kırmak, gençliğin kendi somut sorunlarından hareketle anti-faşist birliğini sağlamak üzere yayına başlarken, yolumuza çıkacak, aslında kapitalizmin birer ürünü olan her türlü maceracı disiplinsiz, sorumsuz, goşist akımlara karşı tavır almamız gerektiğinin farkındayız.

Doğru haber-doğru yorum anlayışı ile hareket ederken burjuva ideolojisi karşısında gençliğin ilgilendiği her konuda sağlıklı ve tutarlı bir bakış açısını kazandırabilmek için gücümüz oranında çalışacağız. Ülke çapında "demokratikleşme mücadelesine" bağlı olarak Tek Tip-Demokratik Üniversite kavgamız gençliğin en geniş birliğini zorunlu kılmaktadır. Bu inanç ve kararlılıkla "İlerici Gençlik" mücadele yolunda.

DEMOKRATİKLEŞME SÜRECİNDE ODTÜ

ODTÜ özel kuruluş kanunuyla diğerlerinden ayrı bir üniversite. Yetkilerin tümü - ağaç dikmekten, öğretim üyesi atmaya kadar.- üyelerini hükümetin seçkin (!) Türk vatandaşları arasından atadığı Mütevelli heyetinin elinde.

Öte yanda binlerce öğrenci, öğretim üyesi ve emekçinin işleyişte söz hakkı bile yok. 12 Mart "hediyesi" dernekler yasası, öğrencilerin haklı örgütlenmelerine engel olarak bu işleyişi tamamlıyor. Bu yanın ürünleri: Ülke sorunlarımızla ilgisi olmayan ders ve programlar, "Hür dünya" ya iş için göçen genç beyinler ve emperyalist ideolojinin şırıngalandığı kafalar.

Tezler anti - tezleri doğurur. ODTÜ'de de bu yasa işledi. Üniversitenin gerçek sahipleri bu sisteme karşı çıktılar, her dönemde direndiler. Üniversite sınıfları boş, her köşesi jandarma dolu olarak geçirdi bu yılı. Eğitim olanağının kalmadığı bir ortamda öğrenciler boykota başladılar. Çünkü boykottan başka çıkar yol kalmamıştı.

Çeşitli mücadele yöntemleri kullanırken, mücadelenin belirli zamanlarında, gözönüne alınması gereken önemli noktalar var. Amacın bir an bile unutulmaması gerek. Ülke çapında verilen mücadeleye katkıda bulunulup bulunulmadığı ise göz ardı edilmemesi gereken diğer bir önemli nokta. Örneğin, disiplin cezalarının, jandarma baskısının geriletilmesi gibi konularda boykot öncesine göre daha ileri mevziler kazanılmışsa ve boykot, üniversitede toplu halde bulunmayı ve güçlü bir direnişi önlüyorsa, o zaman direniş biçimini değiştirmek düşünülmelidir. "Boykotçu" bir anlayışın yerine, çeşitli mücadele biçimlerini yeri geldikçe ustalıkla kullanan bir tutum benimsenmelidir. ODTÜ'nün açılışında bazı grupların kayıt yenilememeyi savunmaları "boykotçu" tutumun tipik bir göstergesiydi ve mücadeleden kaçmak anlamına gelmesi bir yana, öğrencileri ikiye bölme tehlikesini de taşıyordu. Bu yanlış tutum etkisiz hale getirilebildi.

Sonuç, Nisan 1975'de başlayan boykot, doğru ve yanlışlarıyla 1975 Kasımında önemli bir sonuca vardı: Öğrenci temsilcilikleri. Sermaye sınıfı, kendisine gerekli teknik elemanları yetiştiren ODTÜ'nün felç olmasından yana değildi. Onlar, sistemin ideolojik kurumlarının çalışır hale tutulmasını istiyorlardı. Öğrenci hareketinin pasifleştirilmesini sağlayabilmek için de, ODTÜ'de "biçimsel demokratikleşmeyi" seçmiş görünüyorlar. Öğrenci temsilciliği demokratik üniversite mücadelesinde önemi yadsınamayacak bir adım. Ancak yeterli değil. Temsilciliği öğrencilerin yönetimde söz ve karar sahibi olmasını sağlamak, giderek öğrenci birliğine ulaşmak için çok iyi kullanmak gerek.

ODTÜ'deki seçimlere ODTÜ - DER'in desteklediği adaylara alternatif olarak çıkan "Demokrasi için Güçbirliği" grubu oyların %32'sini alırken, bu oranın üst sınıflara çıkıldıkça arttığı görüldü.

DİG bünyesinde, sosyalist, demokratik solcu, ile ilerici adaylar oluşturduğu güçbirliği, Türkiye koşullarında, ülkedeki faşizan tırmanmanın ve öğrenci kesiminde verilmesi gereken mücadelenin tahlilinden kaynaklanan, ilkelere dayalı bir güçbirliği olarak oluştu. DİG'in dayandığı temel ilke üniversitelerde sermayenin güdümünde bir "düzen" kurmaya çalışan mihraklara karşı mücadeleyi, ülke çapında işçi ve emekçi kitlelerin demokratikleşme yolundaki bilinçlenme ve mücadelesi doğrultusuna oturtmaktı. Bu ilke DİG'in seçim bildirgesinde yansıdı.

DİG, önündeki bir çok dezavantajı göğüsleyerek seçimlere girdi. DİG'in dayandığı politika, temel ilkelerinin geniş öğrenci kitlesine anlatılmasını gerektiriyordu. DİG'e karşı yöneltilen eleştirilerin " ilkelere değil, kişilere yönelik lekelemeler ve soyut ithamlar biçiminde ortaya çıkması da bu çalışmanın önemini artırıyordu. Diğer bir deyişle, seçim dönemindeki mücadele yalnız gruplar arasında değil, temelde ilkelilik ile ilkesizlik arasındaki bir mücadeleydi.

Bunu, seçim döneminde ortaya çıkan bir olgu da açıkça kanıtladı.Türkiye'de sosyalist hareket içinde tecrit noktasına gelmiş, bir yıl içinde kendi programını red zorunda kalmış, kendi kadrolarına bile söz geçiremez olmuş bazı " çizgi " ler de seçimlerde karşı cephe almış, her gün karşı çıktığı çizgilerle birlikte çalışabilmiştir.

Seçim döneminde, DİG'e, en çok ODTÜ öğrencilerinin merkezi örgütlenmesini reddetme suçlaması yöneltildi. Bunun temelsiz olduğu, seçimler sonrasında oluşan Temsilciler Meclisi'nin yaptığı oylamalarda yeterince görüldü. Kaldı ki DİG başından beri " hiçbir derneğe karşı seçimlere girmediklerini" açıkladı. Buna karşılık örgütlenmenin sağlıklılığını savundu. Uyguladıkları "birlik"politikası da bunun kanıtıydı. DİG'in bu tutumuna karşılık, çeşitli nedenlerle seçimleri kendisi için bir referandum olarak göstermek isteyen ODTÜ - DER, seçimlerden sonra iki siyasal partiye resmen cephe alma cür'etini bularak, öğrenci kesimi içindeki birliği korumak bir yana demokrasi saflarını da bölmekten çekinmeyen bir tutum içine girebildi. Böylece DİG'in seçim bildirgesinde de belirtildiği gibi, demokratik kitle örgütlerine gerçekte sahip olmadığı niteliklerin verilmesinin demokrasi mücadelesine ne kadar zararlı olduğu somut olarak görüldü.

ODTÜ'de DİG bünyesinde gerçekleşen güçbirliği ilkelere dayalı, objektif koşullardan kaynaklanan, emekçilerin ülke çapındaki mücadelesiyle aynı doğrultudaki niteliği ile öğrencilerin geniş birliğini sağlayabilme yolundaki tek alternatif olarak ortaya çıktı. Bu nitelikteki bir birlik bölünmenin gerçek ve tek panzehiridir.

UTANMAZLIĞIN BÖYLESİ

Fotoğraf'da görülenler kanlı saldırılara katılan Ülkü Ocak'lı, MHP'li militanlar. Fotoğrafı çeken de öyle. Ama gelin görün ki bu ahbap çavuşlar biz "bağımsız öğrenciyiz" demişler ve kamera karşısına geçip bir demeç vermişler. Demeçleri kendilerini ele veriyor. "İdeoloji", "anarşi", "gerekirse savaşacağız" laflarının kimin ağzında sakız olduğunu bütün ilericiler biliyor. Aslında besleme basın da biliyor. Ancak, niyetleri halkı aldatmak. Tüm ilericiler olayların suçlularının yalanlarını, özellikle besleme basının yalanlarını ısrarla halka anlatmak zorunda. Halkın en kaba biçimde aldatılmasını önlemek için çalışmak gerekiyor.

BEYTEPE'YE YÖNELTİLEN UMUTSUZ SALDIRILAR

Beytepe öğrenime başladığı andan itibaren devrimciler her türlü olayda en geniş kitleye dayanarak hareket ettiler. Öğrencilerin somut istekleri ile ilgilenmek, çözümler bulmak onları öğrencilerle kaynaştırdı ve büyük bir destek sağladı. Böylece okul içindeki bir avuç faşist tecrit edildiler, okulda hiçbir etkileri yok. Yaptıkları her girişim binlerce öğrencinin güçlü direnci ile karşılaşıyor ve başarısızlığa uğratılıyor. En geniş öğrenci kitlesinin gözünde adi birer cani durumuna düşen faşistlerin ele başları, Niyazi Kılıç ve Fatih Baltacıoğlu okuldan ayrılmak zorunda kaldılar. Faşistler, bütün güçsüzlüklerine rağmen okul dışından destek alarak birçok saldırı düzenlediler. Amaçları ilerici-sosyalist öğrencileri sindirmek ve yurt çapında yürütülen provokasyon çizgisine hizmet edebilmek.

En son saldırı 1 Aralık Pazartesi yapıldı. Sabah sekiz arabaları ile okula toplu halde gelen otuz kırk kişilik faşist grup saat 10.30 a doğru ortaya çıkarak merkez anfi ve Fen fakültesi önünde toplandılar. Dersten çıkmakta olan Kemal Albayrak Ercan Kalıpsız ve Tahsin Demir'in üzerlerine taş, sopa, zincir ve demir çubukla saldırarak ağır şekilde yaraladılar. Haber hızla okulun her tarafına yayıldı. Kısa süre içinde toplanan binlerce öğrenci yapılan saldırının karşılığını verdiler, faşistleri püskürttüler.

RIFAT BAŞÇAVUŞ SAHNEDE

Beytepe'deki bütün faşist saldırılarda olduğu gibi başçavuş Rıfat gene tesadüfen (!) oradaydı. Öğrencilerin çok iyi tanıdığı bu başçavuş faşist milisler bozguna uğrayınca faşistleri kovalayan öğrencileri jandarmaya dipçikletmek görevini yerine getirdi.

FORUM

Beytepe'de öğrencilerin gelenekleştirdiği bir olay. Faşist saldırılardan sonra bir araya gelip olayları değerlendirmek. Merkez anfi önünde toplanan binlerce öğrenci derslere girmelerini engellemek isteyen faşistleri protesto ettiler. Jandarma karakoluna yürüdüler. Burada yapılan konuşmalarda "MC'nin tertiplediği oyunlara gelmeyeceğiz, bu olaylarla demokrasinin temelleri dinamitlenmek isteniyor" dediler. Ve suçlular gözaltına alınıncaya dek dağılmadılar. İstekleri yerine getirilen öğrenciler derslere girdiler.

ANKARA'YA DÖNÜŞ

Derslerden sonra otobüslere binen öğrenciler yollarının jandarmalarca kesildiğini gördüler. Elinde ilerici öğrencilerin bir listesiyle otobüslere binen bir jandarma üst-çavuşu gerekçe söylemeksizin listede adı yazılı ilerici öğrencilere "Rüzgarlı Sokaktaki jandarma karakoluna kadar gideceksiniz" dedi. Saldırgan faşistlerin bildirdiği isim listesiyle gözaltına alınan ilerici öğrenciler, mahkeme kararı ile serbest bırakıldılar. Faşistlerin bu saldırısı da bozguna uğratıldı. Beytepe'de faşistlerin hiçbir kitle desteği sağlayamayacağı artık biliniyor.

DARÜŞŞAFAKA :

KAYNAYAN KAZAN

Burjuvazinin düzeni daha iyi sürdürebilmek, fabrikasını en rasyonel biçimde işletebilmek için yarattığı kurumlar, bir bir kapitalizme isyan ediyor. Sanat okulları, öğretmen okulları, liseler... Ortaokullardan üniversitelere tüm eğitim kurumları "eğitimin demokratikleşmesi" mücadelesine katılıyor. Halkın düşmanı tekelci sermaye, yıllar öncesi ortaya çıkmış burjuva demokratik kanunları bile hiçe sayarak boykotları, direnişleri kırmak için, her türlü hunharlığa başvurmaktan çekinmiyor. Sonuç olarak, çelişkiler; buhran ve demokrasi cephesindeki saflaşma giderek daha keskin hale geliyor.

Son aylarda ortaya çıkan bir olay, demokratik mücadelenin ne denli geniş boyutlara ulaştığını gösterdi : İstanbul Darüşşafaka Lisesi direnişi... Bu olay " eğitimin demokratikleşmesi" mücadelesinin üniversitelerden taşıp, ortaokullara kadar indiğini, orta dereceli okullardaki öğrencilerin kavgada en az üniversiteliler kadar kararlı olduklarını gösterdi. Doğaldır ki, bu kararlılık, bugüne kadar sürdürülen eylemler sonunda elde edildi. Olayların diğer liselere sıçramasını istemeyen faşist MC, 15 - 16 yaşındaki çocukların üzerine polisi gönderip onları coplatmaktan çekinmedi.

Çoğunlukla emekçi çocuklarının devam ettiği bir lise olan Darüşşafaka kapitalist düzene kalifiye işçi yetiştirmek için kurulmuş. Amerikancı eğitim sistemi uygulanıyor. Bu yüzden diğer okullara göre olanakları daha geniş.

Darüşşafaka, isim olarak, "şevkate muhtaçların evi" anlamına gelmekte. Oysa okulda, eğitim süresinde, şefkat giderek hor görmeye dönüşmüş. Öğrenciler devamlı hakir görülüyor. Yapılanların iyilik olduğu, nankörlük etmemeleri her fırsatta tekrarlanıyor.

Okul bir cemiyet tarafından yönetilmekte. Bu cemiyetin üyesi olmak okulun olanaklarıyla orantılı olarak, hayli kârlı bir iş haline gelmiş. Öğrenciler ve okul masrafları için ayrılan fondan, bazı öğretmen ve idareciler dünyalıklarını yapmışlar.

Lisedeki eğitim ve eğitimcilerin en önemli çabası, öğrencilerin yalnız iyi bir sanatkar olmaları, ama sosyal ve siyasi olaylarla hiç ilgilenmemeleri. Bunu sağlamak için de öğrencileri yurt ve dünya sorunlarıyla karşı karşıya getirecek, onları eğitecek kol çalışmaları engelleniyor. Öğrencilerin gelişmesinde hiç bir fayda sağlamayan kollar teşvik ediliyor. Bu, olayın bir tarafı. Diğer tarafı da, okul içinde yapılan haksız işlemlere hor görme ve baskılara karşı başkaldıran, bunun propagandasını yapan öğrencileri tesbit etmek, etkisiz hale getirmek için bir ispiyon mekanizması kurulmuş. İlerici, demokrat öğrenciler dosyalanıyor, baskı yapılıyor, hiç acımasız okuldan atılıyor. Okulda siyasi polis cirit atıyor. Öğrencilere ispiyonluk yapmaları için para, sınıf geçme gibi teklifler yapılıyor.

Doğal olarak, okulda öğrenciler üzerinde sürdürülen maddi ve manevi yozlaştırmaya karşı, bazan bireysel bazan toplu tepkiler doğdu. Okul idaresi, cezalarla bastıramadığı olayları, tavizlerle geçiştirmeye çalışıp, öğrencilere sus yapı vermeyi tercih etti. Örneğin 1974 senesinde, Lise 2. ve 3. sınıflarda doğan gerginliği yumuşatmak için yöneticiler öğrencilere birer kot pantolon dağıtmak yolunu seçti.

Olaylar birikti, üstüste yığıldı ve 75 -76 öğrenim yılı açılınca patlak verdi. Geçen öğrenim yılında ortaya çıkan baskılar ve haksız okuldan atmalar üzerine öğrenciler, yaz döneminde aralarında sürekli toplanarak, boykot kararı aldılar. Okul açılınca, diğer arkadaşlarına kararlarını açıkladılar. Karar oybirliği ile onaylandı : Boykot.

Darüşşafaka öğrencileri adına C.G., N.P., ve A. Ö. boykotu gazetemize anlattılar:

"Boykota Orta 3 ve liseliler katıldı. Kız arkadaşlarımızla birlikte toplantılar yapıyorduk. Bu sırada idareciler, kız arkadaşlarımızı etüdlere çağırdılar. Arkadaşlarımız, boykotu kırmamak için etüdlere gitmediler. İdare boykotu kıramayınca polise telefon ederek, "erkekler kızları rehin tutuyor, onlara tecavüz edecekler" şeklinde adice iftirada bulunarak yardım istediler. Ayrıca kız arkadaşlarımızın velilerine haber vererek, acele okula gelmelerini, kızların hayasız davranışlar içinde bulunduklarını bildirdiler. Bu olay sonunda 17 arkadaşımız disipline verildi. İdare, bütün liselileri ve ortaüç öğrencilerini bir hafta süreyle okuldan uzaklaştırdı. Önder durumdaki arkadaşlara ikinci defa ceza verebilmek için 21 kişiyi bir hafta izinli saydılar. Okul açılınca bir günlük boykot yapıldı. İdare, 21 arkadaşımızı okuldan atarak cevap verdi.

Artık okula alınmak istenmeyen 21 kişi öğrenciler tarafından kapılar açılarak içeri alındı. Tüm okul çapında bir toplantı düzenlendi. Polis okula gelerek çıkmamızı söyledi, çıkmayınca bizleri tartakladı. Polis ve idareyi protesto etmek, sesimizi kamuoyuna duyurabilmek için bir yürüyüş tertipledik. Çeşitli pankartlarla yürüyüşe geçildi. Polis yolda üzerimize geldi, copladı ve rasgele 20 arkadaşımızı emniyete götürdü. Öğrenciler saldırı sonucu dağıldı. Tekrar okulun önünde toplandık, polis gene saldırdı. Daha sonra atılan 21 kişinin dışındaki arkadaşlarımız okula girdiler. İdare havayı yumuşatmak ve muhtemel bir boykotu önlemek için okulu iki gün tatil etti. Okul açıldığında Lise 3. sınıflar tekrar eyleme geçtiler ve hepsine 4 gün ceza verildi."

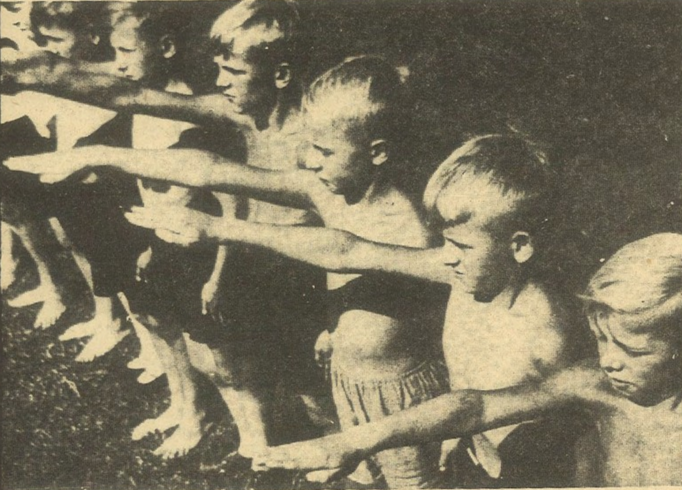
Polis bir taraftan, idare bir taraftan Darüşşafaka'daki "demokratikleşme" mücadelesini bir an için bastırmayı başardılar. Fakat okul kaynayan kazan, içten içe yanıyor.

Öğrenciler, tamamen akademik ve demokratik isteklerle başlattıkları eylem sonunda sorunlarının daha ötesini de gördüler. Olaylar sırasında üzerlerine gönderilen polisin neden onlara hunharca davrandığını ve bunun temelinde yatan toplumsal nedenleri anlatılar. Gördüler ki, grev yapan işçilerin, toprak isteyen yoksul köylülerin, demokratik taleplerde bulunan üniversitelilerin ve kendilerinin karşılarındaki güç aynıdır : Burjuvazinin ve büyük toprak sahiplerinin iktidarı.

Liselerdeki demokratik mücadele sürecektir. Tüm demokratik güçlerin desteğiyle başarılı olabilir, olmalıdır.

FAŞİ

AKLIN, BİLGİNİN, İNS

"Üstün ırk" gençleri kamplarda böyle faşistleştirdi...

Faşizm, aklın, bilginin, insanlığın düşmanıdır. Bugün Türkiye'de Ülkü Ocakları, MHP gibi kuruluşlar faşist saldırıların mihrakı durumundadır. Burjuvazi bu örgütleri hem gençliği faşistleştirmekte hem de çeşitli saldırıları düzenlemekte araç olarak kullanmaktadır. Saldırıların aktörleri faşist komandolar, ümmetçilerden de destek görmektedir. Komando kampları ülkemizde senelerdir faaliyet göstermektedir. "Turan'ı Tapuluyalım", "Esir Türkleri Kurtaralım" safsataları ardında tekgörevi her türlü ilerici gelişmenin düşmanı olmak olan gençler yetiştirilmek istenmektedir. Sosyalistleri, ilericileri, demokratları vurmak, öldürmek, yaralamak, provokasyonlar yapmak.Faşist komandolara verilen görev budur.

Faşistleri tanıyalım. Gerçek yüzlerini açığa çıkartalım. Ortaya konan tertipleri sergileyelim. Gençleri faşistlerin etkisinden kurtaralım.

İşte faşistlerin gerçek yüzleri. Onların akla, bilgiye insanlığa düşman nitelikleri.

- FAŞİZM, SERMAYENİN EMEKÇİ KİTLELERE YÖNELTEBİLECEĞİ EN AZGIN SALDIRIDIR.
- FAŞİZM, DİZGİNLENMEMİŞ BİR BAĞNAZLIK VE CANAVARCA BİR SAVAŞTIR.
- FAŞİZM, KUDURMUŞ BİR GERİCİLİK VE BİR KARŞI DEVRİM HAREKETİDİR.
- FAŞİZM, EMEKÇİ SINIFIN VE BÜTÜN EMEKÇİLERİN EN KORKUNÇ DÜŞMANIDIR.

G. DİMİTROV

Beyin yıkamak. Düşünmeyi, bilgiyi, insan sevgisini yoketmek. Hitler'ci gençlik bu yöntemlerle yetiştirildi. "Büyük Almanya" rüyalarıyla beslendiler. Hiçbirşey düşünmek ya da tartışmak zorunda değildirler. Başbuğları, Führer'lerin onlar yerine düşünüyordu. Deli başbuğlarının ağzından çıkan herşey bir emirdi, o, herşeyi bilen ve görendi.

Hitler'ci faşistler, gençlerin kafasından, insanlar için olumlu bütün değer yargılarını çıkarıp atmaya çalıştılar. Yerine, "üstün ırk"ın dışında kalanların yok edilmesi gerektiği fikrini yerleştirdiler. Belirli toplumsal koşullarda gençliği faşistleştirmekte başarı da gösterdiler. Tüm sosyalistleri, ilericileri, demokratları düşman bilen bir nesil yetiştirildi. Bu gençlere başbuğları, konuştuğu zaman "Heil !" diye bağırmaktan, insanları dövmekten, yaralamaktan, öldürmekten başka iş gösterilmedi. Her türlü fikir tomurcuğunu ezmek için başbuğlarının ağzına bakıyorlardı.

Analarını, babalarını Gestapo'ya ihbar ettiler. Öğretmenlerini dövdüler. En kanlı cinayetlerin aleti oldular.

İnsanlık düşmanı canilerden kurulu Hitler kurmayı, on milyonlarca kişiyi yoketmeyi planlarken , Nazi pazubentli gençler uygulamanın basit birer maşası oluyorlardı. Yönetenler; Krupp, Mercedes, Thyssen sermayedarları, Alman bankerleriydi; öldüren, yakan , yıkan da bu gençler.

Faşizm gümbür gümbür yıkıldığı zaman enkaz altında kalan yine bu genç nesil oldu. Alman halkı oldu. Mercedes, Thysen, Krupp gibileri sömürülerini devam ettirme olanağını tekrar bulabildiler.

Bu trajedi sadece Hitler'ci gençlerin başından geçmemişti. Mussolini'nin kara gömlekli evlatları da aynı oyunu perde perde yaşadılar. Bugün, kapitalist dünyanın her tarafında tezgahlanmak istenen oyunlarda böyle gençler kullanılıyor. İtalya'da yeni "Kara Gömlekliler"e tren bombalatılıyor, cinayetler işletiliyor.

Faşist provakasyonlar Türkiye'de tezgahlanmak istenirken yine bazı beyni yıkanmış zavallılar kullanılıyor. Sahneye Hitler'in kötü taklitçisi Başbuğlar çıkartılıyor. "Kavgam" komandoların eğitim kitabı oluyor.

Yalan ve kötülük üzerine geliştirilmeye çalışılan tertipler başarıya ulaşamaz. İnsan düşmanlığı, fikir düşmanlığı nereye kadar sürer ? Bugün ilerici devrimci gençlere yönelen namlular yarın saldırganların kendi elleriyle kendi şakaklarına çevrilmez mi ?

Sonuç bugünden bellidir. Faşist saldırılar yenilgiye uğratılacaktır. Yeter ki faşizmi tanıyalım ve onunla mücadele edelim.

..... sonları böyle oldu, genç yaşta dünyaları yıkıldı...

ZM

ANLIĞIN DÜŞMANIDIR

ÜLKÜCÜYE NOTLAR !

"Türkoğlu, Orta Asya'dan Balkanlara kadar uzayan engin Türk dünyasının daha nice İmparatorluklar kuracak potansiyele sahip bulunduğunu bilmelidir. "Ve sayın Alpaslan Türkeş'in deyişiyle, bu ülkü bir gökdelen ise, her gelen iktidar bu gökdelenin bir tuğlasını koyarak Turan'ı inşa edecektir.

"Doğru olan, müstakil mantıkların kabul ettiği şey değil, liderin emrettiği şeydir. Çünkü o lider, 'Geriye dönersem vurun. Davaya katılıp herkesi vurun' diyebilen liderdir.

"Bir ülkücü, milliyetçiliğin dışındaki herşeyi silip atmalı, her fikrin yalan, her düşüncenin hurafe ve safsata olduğuna yürekten inanmalıdır. "Çok tehlikeli ve çok nazik bölgelerden haber alabilmek için gerektiğinde bir kadını kiralamak bile mümkündür.

"Propaganda daha ziyade gençlere yöneltilmelidir. Çünkü gençler bir otoriteye itaat etmek eğilimindedirler.

"Yaradılışımızın sebebi materyelist ilkelerle değil, ilahi kanunlarla ilgilidir. "Tarihin hangi büyük olayı akıl işidir ?. Hangi kahramanın atılımlarında aklın nebzesi vardır ?

"Cephe birliği milliyetçilerle bütün sağçı güçlerin özellikle komünizme karşı kurdukları barikatın adıdır.

"Fert, cemiyet veya millet, akılla, mantıkla, zeka ile değil, inançla ayağı kaldırılmış, akıllı, mantıklı, zekalı, bilgili olduğu müddetçe değil inandığı sürece yaşayabilmiştir.

"Hareket, şimdiye kadar olduğu gibi bundan sonrada savaşmak için şartların normalleşmesini beklemeyecek ve kavgayı belirli zaman aralıklarına sıkıştırmak kepazeliğine düşmeyecektir.

"Biz Türk'süz bir dünyanın mevcudiyetini düşünmektense, o dünyanın bizim yüzümüzden infilak etmesini daha uygun buluyor ve böyle bir düşünceye sahip olmaktan da gurur duyuyoruz."

"Dünyanın neresinde bir Türk varsa bizim tabii hudutlarımız da oradan başlar."

"Ülkücüye Notlar" adlı kitaptan aynen alınmıştır.

Faşizm, şovenizmin bağrında yeşerir, palazlanır. Sistemli bir şekilde yıllardır toplumun her kesiminde körüklenen şovenizm, ile gözü boyanan, folklor karate, tekwondo kursları ile "avlanan" gençler, komando kamplarında, kuran kurslarında her türlü yeniliğin, özgürlüğün düşmanı olarak yetiştirilip saldırıya geçirildiler.

Bir kısmı yoksul kesimlerden seçilen gençler, "Altayların fethi" üstün ırk" düşüncesiyle yoğuruldular. Faşistler sömürüden yana olduklarını açıkca söyliyemiyorlardı. Sözde refah içinde bir Türkiye istiyorlardı.

Yalnız böylesine bir Türkiye'ye ~~huz~~ içinde varılabilirdi. "Ama son Türk Devleti olan ülkemiz kızıl tertiplerle, siyonizm ile, bölünme ile karşı karşıya! Bütün grevler, işgaller, boykotlar Türk düşmanlarının, onu içten çökertmek istiyenlerin oyunu" Öyleyse bunlara saldırmak, yapanları yaralamak, öldürmek vatan borcuydu.

Bir sene kadar önce Kissinger'in Türkiye'ye gelişini protesto için Hacettepe'de boykot yapan öğrencilere saldıran komandolar, tabancalarını ateşlerken şu sözlerin yer aldığı bildiriyi dağıtıyorlardı :

"Biz sağcı Marksistleriz. Her türlü emperyalizme biz de karşıyız. Yurdumuzun kalkınması için derslerin yapılması gerekiyor. Hava alanında beraberce Kissinger'i protesto edelim."

Dostça bir teklif mi? sunuluş biçimi gerçek niyetlerini anlatıyor.

Elbetteki büyük burjuvazi kullandığı zavallıları kendi öz kardeşinin üzerine saldırtırken, "Kissinger dostumuzdur' demez, derse de kimseye anlatamaz.

Vatanın kalkınması için ders yapılmasını isteyenler Ziraat, Veteriner, Fen fakültelerinde, Turizm-Ticaret Yüksek Okulunda, Beşevler'de Akademide, Gazi Eğitim'de öğrencileri derse almıyorlar, her fırsatta kendileri dersleri kesip boykot yapıyorlar.

İstanbul Orman fakültesinde B yurdunda dört seneden beri süren işgal döneminde hiçbir ilerici öğrenci derse giremedi.

YıldızDevlet Mühendislik Mimarlık Akademisi ilerici öğrencileri uzun süredir periyodik saldırılara hedef oluyorlar.

Şişli Siyasal Bilimler Yüksek Okulunda da faşistler yüzünden öğrenim yapılmaz durumda.

İşin ilgi çekici yanı işgal olan bütün okulların kapısında polisin nöbet tutması.

Bu ve benzeri olaylar saldırıların bir başka yönünü gözler önüne sermekte. Faşistler gerici öğretim üyeleri ve polis bir sacayağı oluşturuyor. A.Ü. Fen Fakültesinde 12 Mart döneminde kendi öğrencilerini ihbar eden dekan Sevinç Karol'du. Okulda öğrenimin yürümemesi için faşistlere her türlü yardımı yapıyordu. Şimdi ODTÜ Mütevelli heyetinde.

CHP-MSP kabinesinin İçişleri Bakanı Oğuzhan Asiltürk Dışkapı Yurduna giderek faşistlere"başarılar"diledi. Bu sebepten faşistler o bölgede uzunca dönemdir hayli başarılı. Ayrıca bazı öğretim görevlileri yurt ile özel olarak ilgilenmekte. Amerika hayranı Profesör Orhan Düzgüneş faşist örgüt Ülkü-Bir'in başkanı. Bu Prof. Amerika'nın sadece hayranı olmakta kalmıyor, entelijans çevreleriyle yakın ilişkileri olduğu biliniyor. Olayların birinci derecede içinde olması da bunu kanıtlıyor.

Ancak olaylar bizi yanıltmasın.İşbirliği, yardımlaşma sadece yüksek öğrenimde değil, kökleri orta okullara, öğretmen okullarına kadar inmekte. Buralarda idareci olarak yerleştirilen faşistler sistemli operasyonların baş tertipçileri oluyor.

Geçenlerde Ankara'da faşistlerin bir kurultayı oldu. Gösterişe, şaşaaya hayli düşkün olan faşistler yapabildikleri bütün okullarda boykot yaptılar. O günden buyana faşist boykotların niteliği değişiyor. Açmazlarını gören gericiler giderek öğrencinin somut isteklerini ön plana çıkarmaya, boykotlarına sebep yapmaya başladılar.

Ayrıca önemli bir yöntem daha keşfettiler. İmza toplayıp ilerici öğrencileri okuldan attırmak. Ziraat ve Veteriner fakültelerinde uygulamaya başladıkları bu oyunun temeli her zamanki gibi zora dayanıyor. İsmi "zorunlu imza kampanyası" şaşmamak gerek; çelişki, mantıksızlık faşizmin özünde bulunur. Çünkü yalana, riyaya, komploya, vahşete dayanır, yaptıklarını gizlemek için de mantıki gerekçeler uydurmaya çalışır.

Turizm-Ticaret okulunda derse girmek isteyen bir öğrenciyi tabureyle ağır bir biçimde dövdüler. Yaralı numune hastanesine götürüldü. Ülkücü arkadaşlarının eserine gülümseyerek bakan bir stajyer doktor, durumu normal deyip hastayı evine gönderdi. Yaralı öğrenci beyin kanamasından öldü.

Ziraat Fakültesinde taşla bir öğrencinin gözünü çıkardılar. Bu olayın mahkemesinde şahitlik yapan kişiler baskıya uğradı, bir öğrenci imtihana girerken kapıda bıçaklandı. Yükseliş'e yaptıkları baskında korku vermek için gelişi güzel ateş eden faşistler 2 yaşındaki bir kızı öldürdüler. İstanbul'da yurdu kurşunlayan komandolar bir yurt görevlisini öldürdüler.

Veterinerde bir asistan dövdüler.

ODTÜ'yü basan komandolar kız öğrencilere tecavüz etmek istediler.

Dil ve Tarih Çoğrafya Fakültesinde (DTCF) 27 kasım günü kapıları Kapatan faşistler kız öğrencilere saldırdılar, mani olmak isteyen bir İngiliz dili öğretim üyesi tartaklandı.

Öğrencinin büyüğüne saygı göstermesini dillerinden düşürmeyen faşistler Amasya İlk öğretmen okulu müdürünü bıçakladılar.

Faşizm yalnızca kendi dışındaki düşünen insanlara düşman değildir. İçinden de düşünen, soru soran çıkınca bu sesi hemen boğar.

İstanbul'da peş peşe iki ülkücü genç öldürüldü. Elazığ MHP eski başkanı yaralandı. Yaralanma sebebini şöyle anlatıyor:

" Ben artık onlarla çalışmak, halka saldırmak istemiyordum"

Her nekadar bağımsız, mevzii gibi görünse de bu olayların her birinin, zembereğini büyük burjuvazinin kurduğu bir çarkın parçası olduğu çok açık. Olaylar, saldırılar, geri çekilmeler tesadüfi değil. Her zaman emirle, belli amaçlar doğrultusunda ortaya sürülen faşist komandoların neye hizmet ettiklerini görmek gerekir. Saldırılar başlıca şu amaçlarla sürdürülüyor.

1- Öğrencileri sindirmek-faşistleştirmek:

Bu, en genel amaçları. Örgütlü saldırılarıyla kendilerine bir denge sağladıkları yerde, yine kendi lehlerine bir sessizlik yaratmak istiyorlar. Ayrıca güçlüden yana olma eğilimini taşıyan öğrencileri kaba kuvvet gösterileriyle elde etmeyi umuyorlar.

2- Okullarda "solcu" temizliği yapmak :

İdarecilerden, tutucu öğretim üyelerinden yüz buldukları okullarda ilericidevrimci öğrencileri okuldan attırmaya çaba gösteriyorlar. Bazan polise ihbar ederek, tutunabildikleri yerde okula sokmayarak devamlarını engelliyorlar. Bu tertip ilerici öğretim üyelerine kadar da uzanıyor.

3- Burjuvazi hesabına provokasyon ortamı hazırlamak:

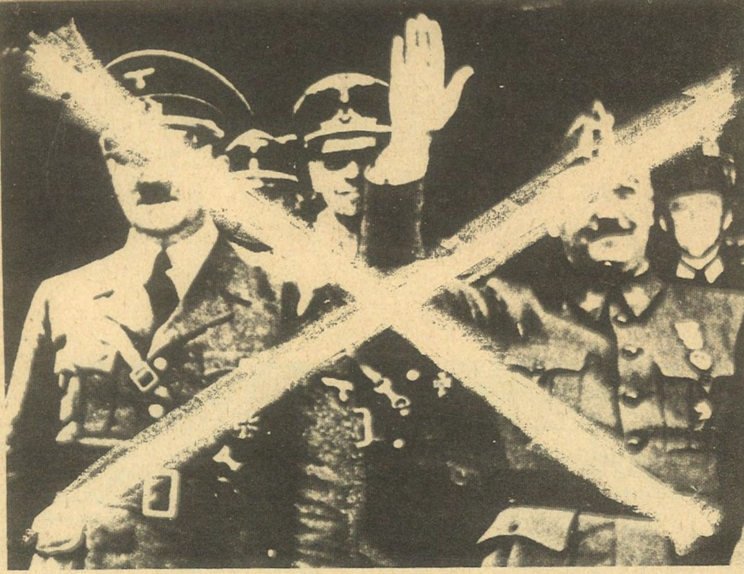
Saldırıların en aktüel yanı bu. Komandolar saldıracak, Arkasından milli güvenlik teraneleri söylenecek, daha geniş boyutlu tertipler hazırlanacak. Şu günlerde ön plana çıkartılan, daha çok oyunun bu yanı.

Almanya'da, İtalya'da, İspanya' da, ve Şili'de, nerede faşizm kendini gösterdiyse aynı yöntemler uygulandı, aynı yollardan geçildi. Faşizmin silahları o derece kaba saba, o derece kıt ki eğer üstündeki "milli" örtüyü çekip alırsak genel bir modeli teşhis etmek mümkün.

Faşizme karşı mücadelede duygular değil, dünya devrimci pratiğinden çıkan sonuçlara ve bilimsel sosyalist ilkelere göre hareket etmek zorunlu.

En geniş öğrenci yığınlarıyla kaynaşmaya dayanışmaya daha çok önem verelim. Bilelim ki faşist saldırıları yeniliğiye uğratacak olan, örgütlenmedir, birliktir.

Birleşelim, faşistleri tecrit edelim!.

FRANCO ÖLDÜ, FAŞİZM ÇÖKTÜ MÜ?

Francisco Franco, 20 Kasım 1975'de öldü. 40 yıllık diktatörlüğü boyunca, İspanya emekçi halkına kan kusturan faşist diktatör, 1926'da genaral olmuştu. Asturias'taki maden işçilerinin büyük direnişinin kanla bastırılmasının armağanı, Franco'nun genel kurmay başkanlığına getirilmesi oldu.

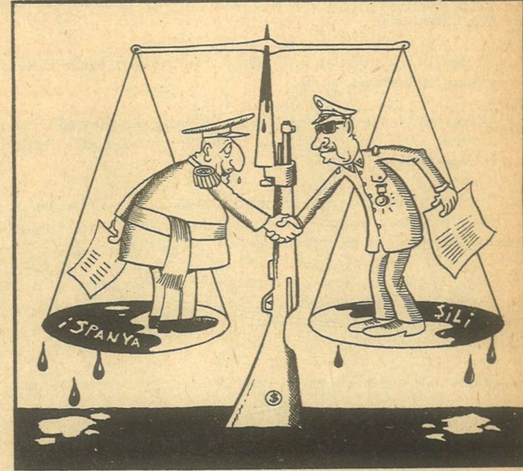
1936'larda, Madrit'deki halk cephesine karşı düzenlenen faşist darbenin başında görüyoruz Franco'yu. 1 Milyon insanın ölümü ile sonuçlanan iç savaşta ise, Franco gericilerin başında yer alıyordu. Bunu izleyen yıllar, başta İspanya işçi sınıfı olmak üzere, tüm emekçilere, gençliğe ve ilericilere giderek yoğunlaşan baskı ve terörden başka birşey getirmedi.

Düşünce, söz ve örgütlenme özgürlüğün zerresi bile yoktu İspanya'da. Hergün, binlerce insan tutuklanıyor, insanlık dışı işkenceler yapılıyor, kitle katliamları düzenleniyordu. Böylesi faşist bir rejim dünya halkları tarafından lanetlenirken, " hür dünya " İspanya'yı Birleşmiş Milletler'e kabul etti. Amerika Birleşik devletleri de faşist rejime 62 milyon dolarlık kredi açarak,Franco ile ekonomik ve askeri anlaşmaları içeren Madrit paktını imzaladı.

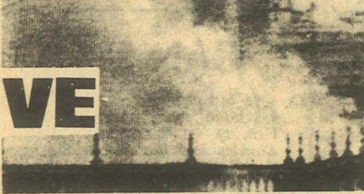
Tarih; işkencelerle, baskıyla, terörle emperyalizme, faşizme ve kapitalizme karşı verilen mücadelenin durdurulamayacağının örnekleriyle dolu. İspanya'nın emekçi halkı da yılmadı, gerilemedi. Faşizme olan nefreti her geçen gün arttı. Demokratik güçler daha güçlü, daha birleşmiş olarak dikildiler faşizmin karşısına.

Beş anti-faşist Bask milliyetçisinin, tüm protestolara rağmen idam edilmesi, dünyaca lanetlenen faşist Franco rejiminin iğrenç yüzünü bir kez daha sergiledi.

İspanya tarihinin yüz karası faşist Franco'nun halefi Juan Carlos, şimdiki İspanya kralı. Faşist güçlerce ''liberal eğilimli'' olarak tanıtılmaya çalışılan Carlos, Franco rejiminin devamından başka birşey getirmeyecek. İspanya halkı bunu 40 yıllık deneyiminden biliyor, Carlos'un gerçek yüzünü görüyor. İspanya işçi sınıfı ve tüm emekçiler , demokratik güçler gerçek kurtuluşlarının sosyalizm ile olacağını görüyor, bu doğrultudaki mücadelelerini daha inançlı, daha güçlü sürdürüyorlar.

EMPERYALİZME VE FAŞİZMİN KARANLIĞINA KARŞI ŞİLİ GENÇLİĞİ

Faşizmin insanlık dışı uygulamaları Hitler Almanya'sında, Mussolini İtalya'sında da görüldü, yaşandı. Günümüzde Şili halkı da faşist Pinochet diktatörlüğünün baskı ve zulmü altında. Şili halkının % 20'si işsiz, enflasyon oranı ise %375. Faşizmin Şili'ye getirdikleri, tutuklanıp da bir daha haberi alınamayan insanlar, açlık, işkenceler, faşist cuntanın hergün işlediği cinayetler.

Allende'nin öldürülmesinden bu yana başlayan baskı ve yıldırma hareketi, giderek şiddetini arttırdı. Binlerce işçi, emekçi ve genç katledildi. Sosyalistlerin yanısıra tüm ilericiler demokratlar, bu katliama maruz kaldılar. Şili emekçi halkının düşüncelerini, duygularını dile getirmiş, tüm yaşamlarını Şili halkına adamış Pablo Neruda ve Victor Jara öldürülen sayısız insandan yalnızca ikisi. Şili Ulusal Gençlik Örgütünün genç liderlerinden Luis Alberto Corvalan, 26 Eylül 1975 günü, inancını hiç yitirmeden, korkunç işkenceler yüzünden geçirdiği bir kalp krizi nedeniyle öldü.

Öğretmen ve öğrencilerin ise çoğu kara listeye alındı, bunların birçoğu tutuklandı. Üniversite öğretim üyeleri arasında kıyıma uğrayanların oranı % 35'e ulaşıyordu. Kıyım ve katliamlar kurum olarak yerleştikçe, süreklilik kazandıkça öğretim üyeleri ücretleri en düşük düzeye indirilerek açlığa mahkum edildiler. Faşist cuntaya göre "gelişen kafalar, tehlikeli akımlara açılmakta". Bu nedenle tehlikeli bulunan siyasal bilgiler, ekonomi, sosyoloji..v.s. gibi dersler kaldırıldı.

Uygulanan yöntemler, alınan bu tedbirler Şili cuntasının toplumun tüm kurumlarını faşistleştirme amacının bir bölümü. Üniversitelerde süregelen bu baskılar, tüm ülkedeki baskı ve terörün bir parçası. Baskıların son bulması ise, tüm Şili'de demokrasinin gerçekleşmesiyle mümkün. Şili'li genç öğrenciler bunun bilincinde olarak, işçi sınıfının ve emekçi halkın yanında faşizme karşı yerlerini alıyorlar.

EMEKÇİ GENÇLİK İŞSİZLİĞE KARŞI DİRENİYOR

Kapitalist düzen, kendini serbestçe geliştirebilme hakkını sadece küçük bir azınlığa tanır. Toplumun geriye kalan büyük kısmı, egemen sınıfların ekonomik sömürüsü ve baskısı altındadır. Bu sömürü, bunalım dönemlerinde daha da ağırlaşır. Özellikle işsizlik ve enflasyon, işçi ve emekçi sınıfların ellerindekinin bir kısmını daha alıp götürür. Bu durumdan, işçi sınıfının belli kesimleri daha ağırlıkla etkilenir. Bu kesimlerden biri de işçi sınıfının genç kesimidir. Kapitalist ülkelerde, işsiz yığınları içinde 25 yaşından küçük olanların oranının arttığı görülmektedir.

EMEKÇİ GENÇLİK HIZLA BİLİNÇLENİYOR

Son yıllarda, emekçi gençlik içindeki bilinçlenme ve mücadele hızlanmıştır. Kapitalist dünya bunalımından en çok etkilenen ülkelerden biri olan Fransa'da bu durum çok belirgindir. Emekçi gençlik hızla sendikalarda örgütlenmekte, kitle eylemlerine geçmektedir. Son olarak, 4 Kasımda Paris'te Fransa'nın bütün yörelerinden toplanan 150 000 genç işsiz, iki büyük işçi sendikasının öncülüğünde büyük bir gösteri yaptı.

Bu gösteri, 1968'ten bu yana Fransa'da işçi gençliğin en kitlevi eylemi oldu. Gösteri, Genel İşçi Konfederasyonu (CGT) ve Fransa Demokratik İşçi Konfederasyon (CFDT) tarafından örgütlendi. Ayrıca Komünist Gençlik Hareketi, Sosyalist Gençlik, Birleşik Sosyalist Parti gençlik kolları, Fransa Ulusal Gençlik Birliği gibi örgütler de gösteriye katıldı.

ACİL TALEPLER

İki büyük sendika "tüm işçilere ve gençlere" yaptıkları çağrıda şu talepleri ileri sürdüler:

-Askerlik görevinin yapılmış olması şart koşulmaksızın, öğrenimini tamamlayan bütün gençlere işbulma garantisi;

-Askerlik görevinin tamamlanmasından sonra eski işe devam garantisi;

-Ücret, kademe ve istihdam konularında her türlü ayrımın kaldırılması;

-Özellikle düşük ücretlilerde, ücretlerin satın alma gücünün korunması ve geliştirilmesi;

-Emeklilik hakkı yaşının 60'a indirilmesi;

-Ücretler düşürülmeksizin çalışma saatinin yeniden 40 saate indirilmesi, tam yada kısmi işsizlik durumunda ücretlerin kesilmemesi;

-İş koşullarının iyileştirilmesi.

ÖĞRENCİ GENÇLERİN ÇIKARLARI

CGT ve CFDT, aynı zamanda, bütün kolej ve lise öğrencilerinin ve öğrenimini tamamlayan gençlerin taleplerinin yerine getirilmesini istedi ve bu talepleri şöyle sıraladı :

-Diplomaların geçerlilik alanının genişletilmesi

-İşletmelerde yapılan stajların ücretli olması;

-İşverenlerin çıkarına öğrenim süresini kısaltmayı amaçlayan bütün önlemlerin kaldırılması;

-Liselerde ve diğer öğrenim kurumlarında sendikaların toplanma, haber alma hakkının tanınması.

İŞSİZLİK TÜM GENÇLİĞİ TEHDİT EDİYOR

Fransa'da bugün 1 200 000 işsiz bulunduğu bilinmektedir. Bunlar içinde 25 yaşından küçük olanların oranı yüzde 46'dır. Daha 1966 yılında bu oran yüzde 20 kadardı. Bu durum, emekçi gençliğin durumunun hızla kötüleştiğini göstermektedir. 100 000 kadar genç işsizin, lise ve üniversitelerden yeni mezun olduğu bilinmektedir. 250 000kadarı ise, hiçbir formasyonu olmaksızın emek piyasasına terkedilmiş durumdadır. İstatistikçiler, yeni doğan her üç çocuktan birinin gelecekte işsizliğe mahkum edildiğini belirtmektedirler. İşsiz gençlerin yüzde % 60'ı da genç kızdır.

Genç işsizlerin Fransa'nın en büyük iki işçi sendikası öncülüğünde 150 000 kişiyle yaptıkları son gösterinin Fransa'da tepkileri de büyük oldu. Başbakan ve Çalışma Bakanı, gösteriden bir süre sonra sendika liderleriyle görüştü. Gösteri için daha önceden 100 000 kişinin hedef alındığını, ancak bunu fazlasıyla aşıldığını belirten CGT lideri George Seguy, toplantıda şunları söyledi :

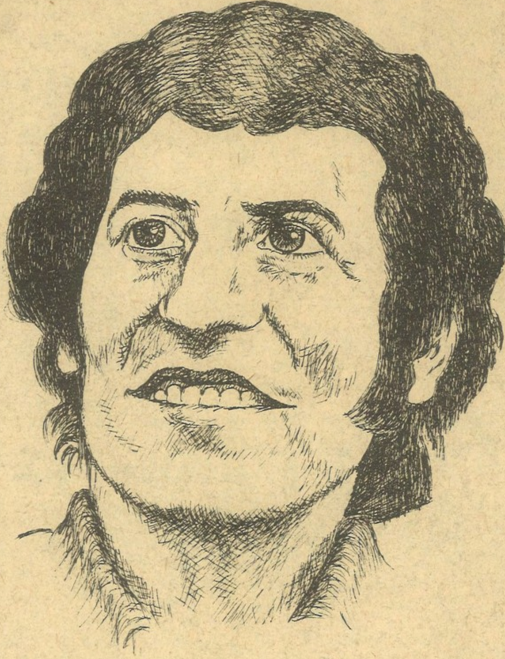
"Fransa gençliği, kapitalizmin bunalımına teslim olmamaktadır. O, kendisini işsizliğe ve yoksulluğa sürükleyen gerici politikanın sonuçlarına katlanmayı reddetmektedir. Paranın çürüttüğü, adaletsizliğin, çürümüşlüğün, sapıklığın ve şiddetin kemirdiği bu düzen karşısında sabrı tükenmiştir. Fransa gençliği, çağın hızına uygun, bilimsel ve teknik gelişmelerin yarattığı olanaklarla orantılı olarak, özgürce yaşamak istiyor. O, Fransa'ya sosyalist bir perspektif getirecek olan demokrasi ve toplumsal ilerleme doğrultusunda toplumu değiştirmek ve dönüştürmek için mücadele ediyor. Fransa gençliği, ulusal bağımsızlık, barış ve diğer ülkeler gençleri ve halklarıyla dostluk istiyor."

GENÇ İŞSİZ KOMİTELERİ

Fransa'nın en büyük işçi sendikası olan Genel İşçi Konfederasyonu (CGT), genç işsizlerin örgütlenmesi için bütün ülke çapında genç işsiz komiteleri oluşturmaktadır. Bunların örgütlenmesinde yer ve çalışma alanı esas alınmaktadır. Bu komiteler, sendikaya bağlı olarak çalışan diğer işsiz komiteleriyle eşgüdümlü olarak çalışmaktadırlar. Komitelerin yayılması ve örgütlenmemiş genç işsizlerle temasa geçilmesi için, işbulma kurumları, gazete ilanları, vb. gibi her türlü araçtan yararlanılmaktadır.

İşsizlik sorununun temelinde kapitalist düzenin çelişkilerinin yattığı geniş gençlik kitleleri tarafından kavranmaktadır. Bu ise, gençliğin işçi sınıfıyla yakınlaşmasını, mücadeleciliğinin artmasını, gelecekteki başarısına olan inancının pekişmesini sağlamaktadır. Kapitalist düzenin dengesizliğinin daha da belirgin olduğu Türkiye gibi geri ülkelerde, sorun daha güçlü biçimde kendisini duyurmaktadır. 150 000 genç işsizin 4 Kasım mitingi kapitalist dünyada gençlik hareketiyle sendika hareketinin mücadele alanında bir araya gelişini kanıtlamaktadır. Egemen sınıflar bu gelişmeyi geriye döndüremeyeceklerdir.

FAŞİZME KARŞI MÜCADELESİYLE

VİCTOR JARA

JARA
faşistlerce,
binlerce insanı sindirmek için,
onların gözü önünde asıldı.
Ama,
bağımsızlık, demokrasi, sosyalizm mücadelesini savunanlar
susmadı, susmayacak da.
Jara'nın şarkısı,
Şili zindanlarını,
Şili sınırlarını çoktan aştı.
Şimdi,
tüm dünya halkları söylüyor bu şarkıyı,
hep bir ağızdan.

"Sanat", sözcüğü bir başına alınınca çok fazla şey ifade etmiyor. Şiir, resim, müzik sözcükleri de öyle. Ne için sanat, kimin sanatı soruları hemen aklımıza geliyor.

Bir ülke, halkı sömüren-ezen bir avuç azınlığın yönetimindeyse hakim olan sınıfın, sanatı da sömürüsünü devam ettirmek için kullanacağı açık. Bunun için de burjuvazi, sanatı, ülke sorunlarını unutturmaya, sınıf çelişkilerini göz ardı ettirmeye yarayan bir "eğlencelik" olarak yutturmaya çalışıyor. Sanatla ve sanatçı ile bizleri yabancılaştırmak için elinden geleni ardına koymuyor. Çoğumuz hatırlarız, "sanatçı" denince, bir türlü anlaşılamaz, karmakarışık laflar eden, adeta "uzaydan" gelme insanları gözümüzde canlandırdığımız olmuştur. İstenen de budur zaten, sanatçıyı toplumdan kopuk, onun üstünde göstermeye çalışmak, ona nereden geldiği bilinmez bir üstünlük bahsetmek.

Oysa biliyoruz ki, yaşadığımız yüzyılı, dünyamızın sorunlarını bilinçle, alabildiğine gerçekçi açıklayan sanatçılar var.

Onlar, sanatın ileteceği mesajın, yapacağı çağrının önemini belirtiyorlar. Bu çağrının, halklarının, ülkelerinin kurtuluşu kavgasına katılmak, bağımsızlık-demokrasi-sosyalizm mücadelesine kendilerini adamak için insanları harekete geçirmesi gerektiğini açıklıyorlar. Mutluluğun ve barışın, sevincin, dostluğun, özgürlüğün ve kardeşliğin, emeğin egemen olacağı bir dünyanın özlemlerini duyuruyorlar.

Dünyanın her yanında halkların bilinçlenmesi, emeğin zaferi için mücadeleye girişmeleri, kurulu düzenin temellerini sarsmaları korkutuyor emperyalistleri.

Gelecek aydınlık günlerin habercisi olan, bunun için mücadele eden, halkıyla omuz omuza olan sanatçılar tutuklanıyor, kurşunlanıyor, kitapları yakılıyor. Ama sosyalist, ilerici düşüncenin oluşması, yaygınlaşması engellenemiyor. Halkın sorunlarına sahip çıkan, onun düşüncesini duygusunu söyleyen sanatçı yıldırılamıyor, yok edilemiyor. Şiir'i, türküsü dilden dile dolaşıyor. Dünyanın dört bucağına mutlu bir geleceğin müjdesini taşıyor. Böylesi ozanları, müzikçileri, ressamları tanımak ve tanıtmak bizlerin de görevi.

Bu sayımızda sizlere, tüm ömrünü Şili halkına adamış, çok kısa süren ömrü boyunca, Şili emekçi halkının dili olmuş bir ozanı tanıtacağız. VİCTOR JARA .

Jara, Şili'li faşist generaller tarafından işkenceler altında hunharca katledildi. Faşist darbeden sonra, binlerce devrimci ile birlikte kapatıldığı stadyumda Jara, yazıp bestelediği şarkı ile Şili halkının faşizme karşı nefretini dile getirdi. Tüm tutuklular, stadyumda bestelenen bu şarkıyı beraberce söylediler. Bu büyük inancı, heyecanı bastırmak için faşistler Jara'nın gitarını kırıp, elelerini kestiler. O, susmadı. Islıkla çaldığı şarkısına tüm tutuklular katıldılar. Ölürken bile faşizme karşı kavgasını bırakmayan Jara'yla beraberce söylediler şarkıyı.

Jara, faşistlerce, binlerce insanı sindirmek için, onların gözü önünde asıldı.

Ama, bağımsızlık-demokrasi-sosyalizm mücadelesini ~~savunanlar~~ susmadı, susmayacak da. Jara'nın şarkısı, Şili zindanlarını, Şili sınırlarını çoktan aştı. Şimdi, tüm dünya halkları söylüyor bu şarkıyı, hep bir ağızdan.

Beş binimiz burada
bu küçük parçasında kentin.
Beş bin kişiyiz.
Ya tümümüz ne kadarız
kentlerde ve bütün ülkede?
Yalnız burada
on bin el var, tohumu eken
ve fabrikaları işleten.
Nice insanoğlu itildi
açlığa, soğuğa, ezgiye, acıya,
baskıya, teröre ve çılgınlığa ?
Kayboldu altısı aramızdan
yıldızlı bir boşluğa gidercesine.
Biri öldü, bir başkası dövüldü
bir insanın dövülebileceğine
hiç bir zaman inanmayacağım kadar
Diğer dördü son vermek istedi çektiklerine
biri boşluğa atlıyarak
diğeri kafasını bir duvara vurarak
ve hepsi de ölümün donuk bakışlarını
gözlerinde taşıyarak.
Ne korkunç bir yüzü var faşizmin!
Bir bıçak inceliğiyle uyguluyorlar
planlarını
Hiç bir şeye aldırmadan.
Onlar için kan, madalya demektir,
kıyım, bir kahramanlık.
Tanrım, bu mu yarattığın dünya ?
Bunun için mi yedi gün uğraştın ?
İnsanlar var bu dört duvar arasında
Belki ölümü daha çok isteyecek.
Fakat vicdanım buna isyan ediyor
ve seyrediyorum bu faşist dalgayı
yaşamayan,
atmasa nabzı ölüm makinalarının sesinde
ve kanlı bir operasyonu seyrederken
tatlı görünmeye çalışan,
militaristlerin gerilmiş yüzlerinde.
Haykırsın Meksika,
Küba ve tüm dünya bu zülme karşı !
Hiçbir şey üretemeyen
on bin eliz biz burada
Kimbilir ne kadarız tüm ülkede ?
Bombalardan ve makinalı tüfeklerden
daha güçlü vuracak başkan yoldaşımızın kanı
Daha güçlü vuracak yumruğumuz yeniden.
İçinde yaşadığım ve öldüğüm
vahşetin şarkısını söylemek gerekince
ne kadar güç şarkı söylemek.
Görmek kendimi sayısız
sonsuzluk anlarında,
şarkımın sonları
Sessizlik ve haykırışlarla biterken.
Şimdiye dek hiç görmediğimi gördüm.
Hissettiklerim ve hissettiğim
o anı doğuracak...................

İLERİCİ GENÇLİK 15 Günlük Siyasi Gençlik Gazetesi

Sahibi :
Kürşat İSTANBULLU
Sorumlu Müdür :
Erkan METE
Teknik Sekreter :
Akın ERTEK

Adres :
Konur Sokak 15 / 8
Kızılay - Ankara
Tel : 17 45 81

Kaynak gösterilmeden alıntı yapılamaz.
Gönderilen yazı ve fotoğraflar iade edilmez.

Abone koşulları :
Yıllık : 40 TL.
6 Aylık : 20 TL.